Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

20. december 2017 *

»Præjudiciel forelæggelse – den fælles toldtarif – toldkodeks – artikel 29 – toldværdiansættelse – grænseoverskridende transaktioner mellem forbundne virksomheder – forudgående aftale vedrørende afregningspriser – aftalt afregningspris, der består af et tidligere faktureret beløb og en standardregulering, der foretages efter udløbet af opgørelsesperioden«

I sag C-529/16,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Finanzgericht München (domstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i München, Tyskland) ved afgørelse af 15. september 2016, indgået til Domstolen den 17. oktober 2016, i sagen

Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH

mod

Hauptzollamt München,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, S. Rodin og E. Regan (refererende dommer),

generaladvokat: E. Tanchev,

justitssekretær: fuldmægtig K. Malacek,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 7. september 2017,

efter at der er afgivet indlæg af:

– Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH ved Rechtsanwälte G. Eder og J. Dehn,

– Hauptzollamt München ved G. Rittenauer, M. Uhl og G. Haubner, som befuldmægtigede,

– Europa-Kommissionen ved M. Wasmeier og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

* Processprog: tysk.

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 28-31 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1992, L 302, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996 (EFT 1997, L 17, s. 1) (herefter »toldkodeksen«).

2 Anmodningen er indgivet under en sag mellem Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH (herefter »Hamamatsu«) og Hauptzollamt München (hovedtoldkontoret i München, Tyskland) som følge af sidstnævnte myndigheds afslag på delvis godtgørelse af told, der er angivet og betalt af Hamamatsu.

Retsforskrifter

EU-retten

Toldkodeksen

3 Toldkodeksens artikel 28 fastsætter, at kodeksens kapitel 3 indeholder »bestemmelserne for toldværdiansættelse med henblik på anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers Toldtarif samt de ikke-toldmæssige foranstaltninger, der er fastsat i særlige fællesskabsbestemmelser som led i varehandelen«.

4 Toldkodeksens artikel 29, stk. 1, foreskriver:

»Toldværdien af indførte varer er transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved salg til udførsel til Fællesskabets toldområde, i givet fald justeret i henhold til artikel 32 og 33, når:

a) der ikke er fastsat begrænsninger med hensyn til køberens rådighed over eller anvendelse af varerne ud over sådanne begrænsninger, som:

   – er pålagt eller krævet ifølge lovgivningen eller af de offentlige myndigheder i Fællesskabet

   – begrænser det geografiske område, hvor varerne kan videresælges, eller

   – ikke i væsentlig grad påvirker varernes værdi

b) salget eller prisen ikke er betinget af vilkår eller ydelser, hvis værdi ikke kan bestemmes med hensyn til de varer, som skal værdiansættes

c) ingen del af provenuet ved senere videresalg, overdragelse eller anvendelse af varerne fra købernes side direkte eller indirekte tilfalder sælgeren, medmindre der kan foretages en passende justering efter artikel 32, og

d) køberen og sælgeren ikke er indbyrdes afhængige, eller, hvis dette er tilfældet, når transaktionsværdien kan antages som værdigrundlag i henhold til stk. 2.«

5 Kodeksens artikel 29, stk. 2, har følgende ordlyd:

»a) Ved afgørelsen af, om transaktionsværdien kan antages ved anvendelse af stk. 1, er det forhold, at køberen og sælgeren er indbyrdes afhængige, ikke i sig selv tilstrækkelig grund til at betragte transaktionsværdien som uantagelig. Om nødvendigt må de særlige omstændigheder ved salget undersøges og transaktionsværdien godkendes, hvis dette afhængighedsforhold ikke har påvirket prisen. […]

b) Ved salg mellem indbyrdes afhængige personer godkendes transaktionsværdien, og varerne værdiansættes i henhold til stk. 1, når klarereren kan påvise, at værdien ligger meget nær en af de i det følgende nævnte værdier på samme eller omtrent samme tidspunkt:
   i) transaktionsværdien ved salg mellem køber og sælger, som ikke i noget særligt tilfælde er indbyrdes afhængige, af tilsvarende eller lignende varer ved udførsel til Fællesskabet
   ii) toldværdien af tilsvarende eller lignende varer som fastsat efter artikel 30, stk. 2, litra c)
   iii) toldværdien af tilsvarende eller lignende varer som fastsat efter artikel 30, stk. 2, litra d).

   Ved anvendelse af ovennævnte kriterier tages der tilbørligt hensyn til forskelle, som beror på de forskellige handelsled, varemængder, de i artikel 32 nævnte elementer og omkostninger, som afholdes af sælgeren ved salg, hvor køberen og sælgeren ikke er indbyrdes afhængige, og som sælgeren ikke afholder ved salg, hvor køberen og sælgeren er indbyrdes afhængige.

c) De under litra b) anførte kriterier skal anvendes på klarerens initiativ og kun for at foretage en sammenligning[; a]lternative transaktionsværdier kan ikke fastsættes i henhold til litra b).«

6 Den pågældende kodeks' artikel 29, stk. 3, litra a), fastsætter:

»Den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, er den fulde betaling, som køberen yder eller skal yde sælgeren eller yde til fordel for denne, for de indførte varer, og som omfatter alle de betalinger, som er erlagt eller skal erlægges som betingelse for salget af de indførte varer af køberen til sælgeren eller af køberen til en tredjepart for at opfylde en af sælgerens forpligtelser. Betaling skal ikke nødvendigvis ske i kontanter. Den kan finde sted ved akkreditiver eller omsætningspapirer og kan foretages direkte eller indirekte.«

7 Samme kodeks' artikel 30, stk. 1, bestemmer:

»Når toldværdien ikke kan fastsættes i henhold til artikel 29, gennemgås stk. 2, litra a), litra b), litra c) og litra d), i nævnte rækkefølge, indtil der findes et litra, hvorefter toldværdien kan fastsættes, dog således at litra c) og litra d) på klarererens anmodning kan komme til anvendelse i omvendt rækkefølge; kun hvor toldværdien ikke kan fastsættes i henhold til et givet litra, kan bestemmelserne i det umiddelbart efterfølgende litra anvendes i den i dette stykke fastlagte rækkefølge.«

8 Toldkodeksens artikel 31, stk. 1, fastsætter:

»Hvis toldværdien af varerne ikke kan fastsættes i henhold til artikel 29 eller 30, fastsættes den på grundlag af de foreliggende data i Fællesskabet og ifølge rimelige fremgangsmåder, der er forenelige med grundprincipperne og de almindelige bestemmelser:

– i aftalen om anvendelse af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel fra 1994

– i artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel fra 1994

– og bestemmelserne i dette kapitel.«

9 Toldkodeksens artikel 32 foreskriver:

»1. Ved fastsættelse af toldværdi i henhold til artikel 29 lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer:

a) følgende elementer, i den udstrækning de afholdes af køberen, men ikke er indbefattet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varerne:
   i) provision og mæglerhonorar, dog ikke indkøbsprovision
   ii) prisen for beholdere, som ved toldbehandlingen betragtes som udgørende en del af selve varen
   iii) prisen for emballage omfattende såvel arbejdsløn som materialer

b) den forholdsmæssigt udregnede værdi af de herunder nævnte varer og tjenesteydelser, når de leveres direkte eller indirekte af køberen uden beregning eller til nedsat pris til brug ved fremstilling og salg til udførsel af de indførte varer, for så vidt denne værdi ikke er indbefattet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales
   i) materialer, komponenter, dele og lignende elementer, som indgår i de indførte varer
   ii) værktøj, matricer, forme og lignende genstande, der anvendes ved fremstillingen af de indførte varer
   iii) materialer, der forbruges ved fremstillingen af de indførte varer
   iv) ingeniørarbejde eller udviklingsarbejde, kunst- og designarbejde, tegninger og skitser, som udføres andetsteds end i Fællesskabet, og som er nødvendige for fremstillingen af de indførte varer

c) royalties og licensafgifter vedrørende varer, der skal værdiansættes, som køberen er forpligtet til at betale direkte eller indirekte som betingelse for salg af de varer, der skal værdiansættes, for så vidt sådanne royalties og licensafgifter ikke er indbefattet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales

d) værdien af enhver del af provenuet ved senere videresalg, overdragelse eller anvendelse af de indførte varer, som direkte eller indirekte tilfalder sælgeren

e) i) transport- og forsikringsomkostninger for de indførte varer og
   ii) omkostninger ved lastning og håndtering i forbindelse med transporten af de indførte varer

   til varernes indførselssted i Fællesskabets toldområde.

2. Ethvert element, som i henhold til denne artikel lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, baseres udelukkende på objektive og målelige oplysninger.

3. Ved fastsættelse af toldværdien må der intet lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, hvis det ikke er hjemlet i denne artikel.

[…]«

10 Kodeksens artikel 33 fastsætter:

»Toldværdien omfatter ikke følgende elementer, hvis de er særskilt angivet i forhold til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer:

a) transportomkostninger for varerne efter ankomsten til indførselsstedet i Fællesskabets toldområde

b) omkostninger vedrørende bygnings-, installations- eller monteringsarbejder, vedligeholdelse eller teknisk bistand, som er udført efter indførslen, for så vidt angår indførte varer, såsom industrianlæg, -maskiner eller -materiel

c) renter i henhold til en af køberen indgået finansieringsordning, som vedrører købet af indførte varer, uanset om finansieringen tilvejebringes af sælgeren, et pengeinstitut eller en anden person, forudsat at finansieringsordningen er indgået skriftligt, og at køberen på forlangende kan påvise, at:

   – sådanne varer faktisk sælges til den pris, der angives som den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, og

   – den angivne rentesats ikke overstiger det normale niveau for sådanne transaktioner i det land og på det tidspunkt, hvor finansieringen tilvejebringes

d) omkostninger i forbindelse med retten til at reproducere de indførte varer i Fællesskabet

e) indkøbsprovision

f) importafgifter og andre afgifter, som skal betales i Fællesskabet i forbindelse med indførsel eller salg af varerne.«

11 Samme kodeks' artikel 78 har følgende ordlyd:

»1. Toldmyndighederne kan uden videre eller efter anmodning fra klarereren foretage en revision af angivelsen efter varernes frigivelse.

2. Efter at have frigivet varerne kan toldmyndighederne foretage kontrol af handelsdokumenter og -data vedrørende import eller eksport af de pågældende varer samt i forbindelse med senere erhvervsmæssige transaktioner med de samme varer for at sikre sig, at oplysningerne på angivelsen er rigtige. Kontrollen kan gennemføres over for klarereren og alle personer, som direkte eller indirekte af forretningsmæssige grunde er berørt af transaktionerne, samt alle andre personer, der i kraft af deres erhverv måtte være i besiddelse af de nævnte dokumenter og data. Myndighederne kan også undersøge varerne, hvis disse kan frembydes.

3. Fremgår det af en revision af angivelsen eller af den efterfølgende kontrol, at de bestemmelser, der gælder for den pågældende toldprocedure, er blevet anvendt på grundlag af ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger, træffer toldmyndighederne under overholdelse af eventuelle gældende bestemmelser de nødvendige foranstaltninger til at få afklaret situationen under hensyntagen til de foreliggende nye oplysninger.«

Gennemførelsesforordningen

12 Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 (EFT 1993, L 253, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 881/2003 af 21. maj 2003 (EFT 2003, L 134, s. 1) (herefter »gennemførelsesforordningen«), fastsætter i afdeling 1 i kapitel 2, som har overskriften »Angivelse til overgang til fri omsætning«, i afsnit IX, som har overskriften »Forenklede fremgangsmåder«, bestemmelser, som finder anvendelse på ufuldstændige angivelser. Gennemførelsesforordningens artikel 256, stk. 1, fastsætter således følgende:

»Den frist, toldmyndighederne indrømmer klarereren til at meddele oplysninger eller fremlægge dokumenter, som mangler ved antagelsen af angivelsen, kan ikke overskride en måned regnet fra datoen for antagelsen af angivelsen.

Drejer det sig om et dokument, som kræves forelagt, for at der kan anvendes nedsat importafgift eller nulimportafgift, og har toldmyndighederne begrundet formodning om, at de varer, der omfattes af den ufuldstændige angivelse, rent faktisk kan indføres til nedsat afgift eller nultoldsats, kan der efter klarererens anmodning indrømmes […] en frist for fremlæggelse af dokumentet ud over den i første afsnit nævnte, hvis omstændighederne gør det berettiget. Denne frist må ikke være over fire måneder fra datoen for antagelsen af angivelsen. Den kan ikke forlænges.

Drejer det sig om meddelelse af oplysninger eller manglende dokumenter vedrørende toldværdi, kan toldmyndighederne i den udstrækning, det viser sig absolut nødvendigt, forlænge den tidligere fastsatte frist. Der skal ved fastsættelsen af den samlede frist tages hensyn til gældende bestemmelser om forældelse.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

13 Hamamatsu er et selskab med hjemsted i Tyskland, der indgår i en koncern, som opererer på verdensplan, hvis moderselskab, Hamamatsu Photonics, er etableret i Japan. Hamamatsu distribuerer bl.a. optoelektroniske apparater, systemer og tilbehør.

14 Selskabet købte importerede varer fra sit moderselskab, som for disse varer fakturerede koncerninterne priser i henhold til en forudgående aftale om afregningspriser, indgået mellem denne koncern og de tyske skattemyndigheder. Summen af de beløb, som sagsøgeren i hovedsagen blev faktureret af sit moderselskab, blev regelmæssigt kontrolleret og i givet fald reguleret for at sikre, at afregningspriserne overholdt armslængdeprincippet ifølge Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) retningslinjer for koncerninterne afregningspriser med henblik på multinationale virksomheder og skattemyndigheder (herefter »OECD's retningslinjer«).

15 Den forelæggende ret, Finanzgericht München (domstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i München, Tyskland), har anført, at denne kontrol sker i flere faser, som er baseret på den såkaldte »residualavancefordelingsmetode« (»Residual Profit Split Method«), der er i overensstemmelse med OECD's retningslinjer. I første fase tillægges hver deltager først en avance, der er tilstrækkelig til at sikre, at der opnås en mindsterentabilitet. Residualavancen opdeles proportionalt i overensstemmelse med de fastsatte avancefordelingsfaktorer. I anden fase fastlægges et målområde for overskudsgraden (»Operating Margin«) for Hamamatsu. Såfremt det resultat, som faktisk er opnået, ligger uden for målområdet, korrigeres resultatet i forhold til målområdets øvre eller nedre grænse, og der foretages krediteringer eller debiteringer.

16 Mellem den 7. oktober 2009 og den 30. september 2010 bragte sagsøgeren i hovedsagen forskellige varer hidrørende fra mere end 1 000 leverancer fra moderselskabet i fri omsætning, idet selskabet angav en toldværdi svarende til den fakturerede pris. De afgiftspligtige varer blev pålagt satser på mellem 1,4% og 6,7%.

17 For så vidt som overskudsgraden for sagsøgeren i hovedsagen i denne periode lå under det fastsatte målområde, blev afregningspriserne reguleret tilsvarende. Sagsøgeren i hovedsagen blev således krediteret et beløb på 3 858 345,46 EUR.

18 Henset til den efterfølgende regulering af afregningspriserne anmodede sagsøgeren i hovedsagen ved skrivelse af 10. december 2012 om godtgørelse af told på de importerede varer til et beløb på 42 942,14 EUR. Der blev ikke foretaget en opdeling af reguleringsbeløbet på de konkret importerede varer.

19 Hovedtoldkontoret i München afslog denne anmodning med den begrundelse, at den metode, som sagsøgeren i hovedsagen havde anvendt, var i strid med toldkodeksens artikel 29, stk. 1, som tager sigte på transaktionsværdien af konkrete varer og af ikke blandede leveringer.

20 Sagsøgeren i hovedsagen har indbragt denne afgørelse for den forelæggende ret.

21 Denne ret er af den opfattelse, at den endelige årlige opgørelse udgør den endelige afregningspris, som er fastsat i overensstemmelse med armslængdeprincippet i henhold til OECD's retningslinjer. Der var derfor ingen grund til kun at basere afregningsprisen på den pris, der var fastsat foreløbigt i forbindelse med den forudgående aftale om afregningspriser, der var indgået med skattemyndighederne, som ikke afspejler den reelle værdi af de importerede varer. De priser, der angives til toldmyndighederne, udgør således blot en fiktiv pris, og ikke den pris, »der skal betales« for de importerede varer i henhold til toldkodeksens artikel 29.

22 Under disse omstændigheder har Finanzgericht München (domstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i München) besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Tillader bestemmelserne i [toldkodeksens] artikel 28 ff. […], at en aftalt afregningspris, der består af et tidligere faktureret og anmeldt beløb, samt en standardregulering, der foretages efter udløbet af opgørelsesperioden, lægges til grund som toldværdi ved anvendelse af en fordelingsnøgle, uanset om der ved opgørelsesperiodens udløb skal ske debitering eller kreditering af parterne?

2) I bekræftende fald:

Kan toldværdien henholdsvis kontrolleres eller fastsættes ved hjælp af forenklede metoder, såfremt resultaterne af efterfølgende reguleringer af afregningsprisen (såvel i opadgående som nedadgående retning) skal anerkendes?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

23 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om toldkodeksens artikel 28-31 skal fortolkes således, at de tillader, at en aftalt transaktionsværdi, der består af dels et tidligere faktureret og anmeldt beløb, dels en standardregulering, der foretages efter udløbet af opgørelsesperioden, lægges til grund som toldværdi, uden at det er muligt at vide, om reguleringen ved opgørelsesperiodens udløb skal ske i opadgående eller nedadgående retning.

24 Det bemærkes indledningsvis, at den EU-retlige ordning vedrørende toldværdiansættelsen ifølge Domstolens faste praksis har til formål at indføre et retfærdigt, ensartet og neutralt system, som udelukker anvendelse af vilkårlige eller fiktive toldværdier. Toldværdien skal således afspejle den reelle økonomiske værdi af en importeret vare og derfor tage hensyn til samtlige de bestanddele af denne vare, som har en økonomisk værdi (jf. i denne retning dom af 16.11.2006, Compaq Computer International Corporation, C-306/04, EU:C:2006:716, præmis 30, af 16.6.2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, præmis 23 og 26, og af 9.3.2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, præmis 30).

25 Navnlig udgøres toldværdien af indførte varer i henhold til toldkodeksens artikel 29 af transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved salg til udførsel til Unionens toldområde, med forbehold for de justeringer, der skal foretages i henhold til denne kodeks' artikel 32 og 33 (jf. i denne retning dom af 12.12.2013, Christodoulou m.fl., C-116/12, EU:C:2013:825, præmis 38, og af 16.6.2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, præmis 24).

26 Domstolen har i øvrigt allerede fastslået, at toldværdien fortrinsvis bør fastsættes på grundlag af den metode, der kaldes »transaktionsværdi« i toldkodeksens artikel 29. Det er alene, hvis den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved salg til udførsel, ikke kan fastsættes, at de subsidiære metoder i kodeksens artikel 30 og 31 skal finde anvendelse (jf. bl.a. dom af 12.12.2013, Christodoulou m.fl., C-116/12, EU:C:2013:825, præmis 38, 41, 42 og 44, og af 16.6.2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, præmis 24 og 27-30).

27 Domstolen har ligeledes præciseret, at selv om den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne, normalt udgør grundlaget for beregningen af toldværdien, er denne pris imidlertid en faktor, som eventuelt skal justeres, hvis dette er nødvendigt for at undgå, at der fastsættes en vilkårlig eller fiktiv toldværdi (jf. i denne retning dom af 12.6.1986, Repenning, 183/85, EU:C:1986:247, præmis 16, af 19.3.2009, Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, EU:C:2009:167, præmis 24, af 12.12.2013, Christodoulou m.fl., C-116/12, EU:C:2013:825, præmis 39, og af 16.6.2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, præmis 25).

28 Transaktionsværdien skal således afspejle den reelle økonomiske værdi af en importeret vare og derfor tage hensyn til samtlige de bestanddele af denne vare, som har en økonomisk værdi (dom af 12.12.2013, Christodoulou m.fl., C-116/12, EU:C:2013:825, præmis 40, og af 16.6.2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, præmis 26).

29 Toldkodeksens artikel 78 giver toldmyndighederne mulighed for uden videre eller efter anmodning fra klarereren at foretage en revision af angivelsen.

30 Det skal imidlertid bemærkes, at de tilfælde, hvor Domstolen har tilladt en efterfølgende regulering af transaktionsværdien, er begrænsede til de særlige situationer, hvor der bl.a. har været en fejl i varemængden, eller hvor der er konstateret fejl efter varens overgang til fri omsætning.

31 Domstolen har allerede fastslået, at det må medgives, at der i tilfælde, hvor den vare, der skal vurderes, og som var mangelfri ved købet, er blevet beskadiget, inden den bringes i fri omsætning, skal ske en nedsættelse af den pris, som faktisk er betalt eller skal betales, i forhold til den indtrådte skade, når der er tale om et uforudseeligt fald i varens handelsværdi (dom af 19.3.2009, Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, EU:C:2009:167, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).

32 Domstolen har ligeledes anerkendt, at der kan ske en nedsættelse af den pris, som faktisk er betalt eller skal betales, i forhold til nedsættelsen af varernes handelsværdi på grund af en skjult mangel, som bevisligt eksisterede, før varerne blev bragt i fri omsætning, og gav anledning til en efterfølgende godtgørelse i medfør af en kontraktlig forpligtelse til at yde garanti, og derfor vil kunne medføre en efterfølgende nedsættelse af varernes toldværdi (dom af 19.3.2009, Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, EU:C:2009:167, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).

33 Det skal endelig fastslås, at toldkodeksen i den gældende affattelse dels ikke pålægger importselskaberne nogen forpligtelse til at foretage en regulering af transaktionsværdien, når denne efterfølgende reguleres i opadgående retning, dels ikke indeholder nogen bestemmelser, som giver toldmyndighederne mulighed for at beskytte sig mod risikoen for, at de pågældende selskaber alene foretager reguleringer i nedadgående retning.

34 Under disse omstændigheder skal det fastslås, at toldkodeksen i den gældende affattelse ikke giver mulighed for at tage hensyn til en efterfølgende regulering af transaktionsværdien som den i hovedsagen omhandlede.

35 Følgelig skal det første spørgsmål besvares med, at toldkodeksens artikel 28-31 skal fortolkes således, at de ikke tillader, at en aftalt transaktionsværdi, der består af dels et tidligere faktureret og anmeldt beløb, dels en standardregulering, der foretages efter udløbet af opgørelsesperioden, lægges til grund som toldværdi, uden at det er muligt at vide, om reguleringen ved opgørelsesperiodens udløb skal ske i opadgående eller nedadgående retning.

Det andet spørgsmål

36 Da det andet spørgsmål kun er forelagt for det tilfælde, at det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, er det ufornødent at besvare dette spørgsmål.

Sagsomkostninger

37 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

Artikel 28-31 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996, skal fortolkes således, at de ikke tillader, at en aftalt transaktionsværdi, der består af dels et tidligere faktureret og anmeldt beløb, dels en standardregulering, der foretages efter udløbet af opgørelsesperioden, lægges til grund som toldværdi, uden at det er muligt at vide, om reguleringen ved opgørelsesperiodens udløb skal ske i opadgående eller nedadgående retning.

Underskrifter